BERØMMELSE AF GUDS FØRELSE

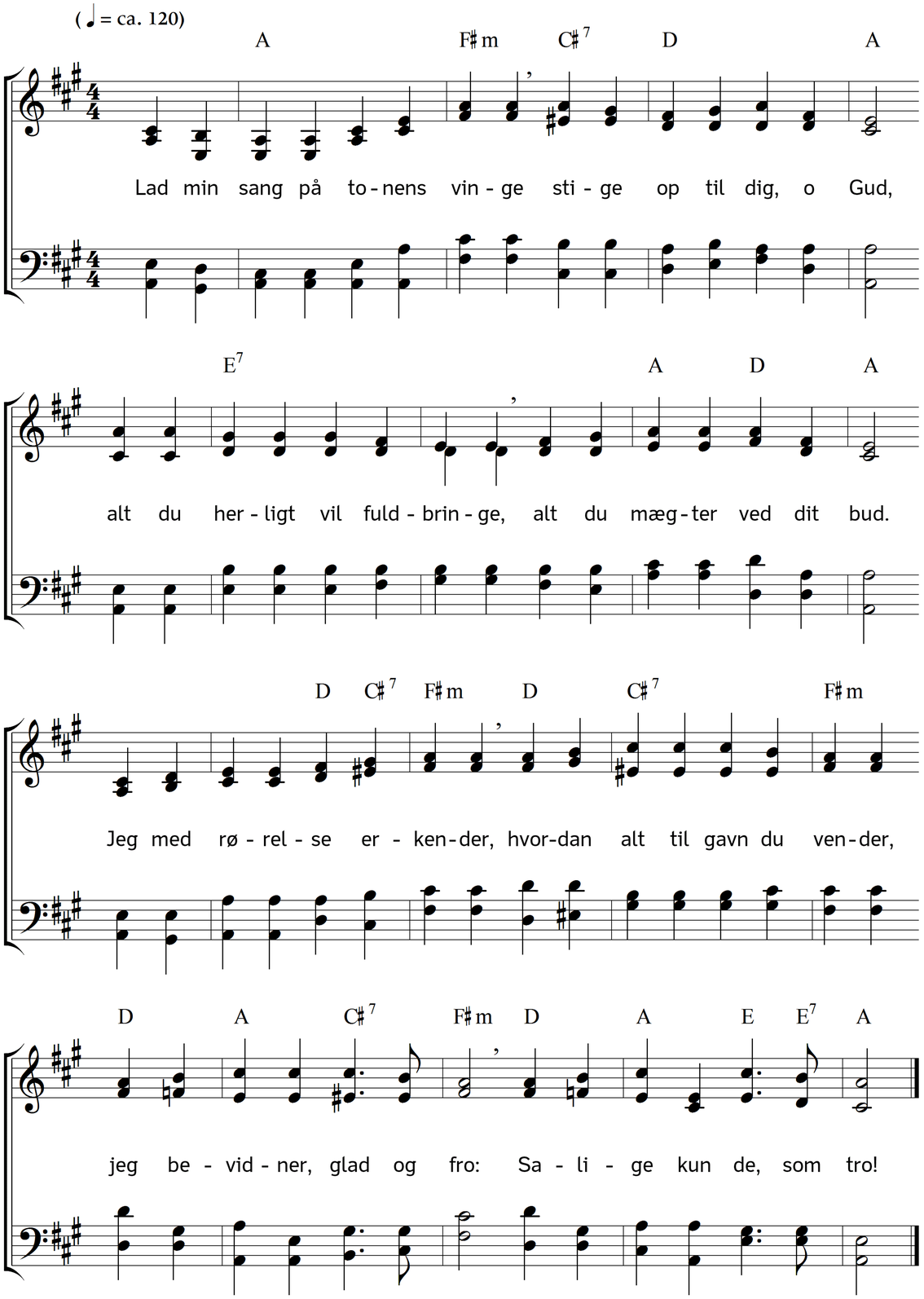

2. Havde du mig sådan ledet,
som jeg i min dårskab bad,
hvad jeg ønsked, mig beredet,
alle skyer splittet ad,
havde jeg den tomme tragten
i mit hjerte givet magten:
o, da var jeg sikkerlig
bleven ussel, jammerlig.

3. Hvordan skulle vel jeg blinde
gennem trængslen finde vej,
hvordan vel til målet finde,
Gud, om du mig leded ej?
Frugtløst søge, mig forvilde,
lokkes bort fra trøstens kilde,
blev min lod, og gudforladt
vandred jeg i mørken nat.

4. Men hvis jeg er straks tilrede,
hvis ej modstand her du fandt,
når dit Ord jeg lader lede,
da får pant jeg efter pant
på din visdom og din nåde,
vandre kan jeg uden våde
og erkender glad og rørt,
at du har mig herligt ført.

5. Derfor vil hos dig jeg blive,
blive fast hos dig, o Gud,
ganske i din vold mig give,
trodse verdens herskerbud.
Altid blev det til min lykke,
at på dig jeg turde bygge,
og min fortid varsler vel
om et varigt fremtidsheld.

6. Gud befalet, Gud befalet!
Det er et velsignet ord!
Gud befalet, Gud befalet,
ganske jeg mig ham betror.
Gud befalet alle dage,
sa forstummer hver en klage,
Gud befalet til min død,
herligt ender han min nød.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/128/